

Az előfizetési ára:
 Egész évre 5 ft. — kr.
 Fél évre 2 „ 50 „
 Negyed évre 1 „ 25 „
Írásoknak, körjegyzőknek és neptanitóknak:
 sz. évre 4 forint, fél évre 2 forint.
Egyes szám ára 10 kr.
 Előfizethetnek és egyes lapjainkat venni lehet a kiadóhivatalban, **TRAUB B. és Társa, VALENTIN Károly, BOHM M., LUZSOVICS L., WEIDINGER N.** (Domjan I.) üzletében és a fődohánytözsdeben.
Hirdetések:
 mindenkor árjegyzék szerint.
 Bélyeg-díj minden hirdetéskor 30 kr.
 Nyilvtérben egy sor 10 kr.

PÉCS

Politikai vegyes tartalmu hetilap.

Hirdetéseket elfogad:

Külföldön:
 Bareck J. és társa Erfurthban, Haasenstein és Vogler, Steiner A. Hamburgban, Daube G. L., Knoll Ignac Frankfurtban, Opelik A., Schalek Henrik, Mosse Rudolf Bécs.

Magyarországon:
 Eckstein Bernát Goldberger A. V., Lang Lipót, Schwarcz Gyula, Somogyi F. „Első magyar nemzetközi irodá"-ja Budapestben.

Kiadóhivatalunk és Janovszky H. király-utcában levő hirdetések felvételi irodája Pécsen.

Kéziratok

a szerkesztőségbe, Nepomuk-utca 29. sz. küldendők.

Megjelenik minden szombaton.

Szerkesztőség: Nepomuk-utca 29. sz.

Kiadóhivatal: Nepomuk-utca 10. sz. a posta mellett.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Husvét ünnepén.

— A kereszténység legkiválóbb ünnepe. A Megváltó feltámadását. Az emberiség legnagyobb jóltevőjének dicsőségét, isteni missziójának magasztosságát, hitének, elveinek fennségét hirdeti ez ünnep. Az élet áldozatul eshetett a bosznak, a vak szenvedélynek, de az a kő, melyet reá borítottak, gyenge volt az emberiség Megváltója szent eszméinek lenyitgására; az átszűrt, elkínzott test újra alakot nyert, istenit és fennségest, a milyen az életben volt — lerázza a sir boltozatát, hogy lelkével visszaterjen az ég magas régióiba, a homán lehozta az égi üdvöt, a legfennségebb hitet. Évszázadokon át millió és millió ember igaz vallásossága, népek és nemzetek törhetetlenül hí ragaszkodása fennen hirdetik a feltámadás nagy művét. Ezer és ezer dolog változott azóta, új és új átalakulást szenvedett a föld, nemzetek és országok tűntek, veszték el a világ színhelyét; de az a hit, melyet az Isten Fia alkotott és hintett el, azok a nagyszerűen fennsleges eszmék, melyeket az emberiség Megváltója hirdetett és követni rendelt, az a dicsőség, mely apostolainak egyházát körülvezi, nem csak érintetlen, sértetlenül élnek, hanem az egész világon uralkodnak, terjednek, hódítanak. Örök időkre szóló alkotás volt az, örökre maradandó dicsőséget áraszt szét és soha meg nem szűnő legdrágább kincse az az emberiségnek.

Fennen hirdeti a kereszténység a feltámadás nagy és szent ünnepének isteni jelentőségét! Az üdvözülésnek, a lélek felszabadulásának, a földi gyarlóság alóli menekvésnek hite nyilatkozik abban s e hit az, mely a gondok közt megnyugvást, a keservek közt reményt, a kétségbeesésben vigaszt, a küzdelemért békét, a szenvedések közt új erőt, a megpróbáltatásokban jutalmat ígér, ad, osztogat és biztosít, mely magasbra, mindig magasbra, fel az égig, az Istenig viszi az ember lelkét. Mennyi üdv, mily égi áldás lakozik a feltámadás hitében! Nem is homályosult el e hit egy pillanatra sem, megszámlálhatatlan ember ragaszkodik ahoz búban, örömben egyaránt, nem szab eléje korlátot se tér, se idő. Milliók szájáról hangzik a dicsőítés, a hosanna! Legyünk állhatatosak, erősek a hitben! A vallásosság egy az erkölcsesél s ez a nemzet egyik támasza, talpköve; a hazafiasággal egyesülve, összeforruva: nagygyá, dicsővé,

maradandóvá teszi a hazát! Csak az munkálkodhatik igazán, nemesen és gyümölcsözőleg, kinek szívét a hit, az Isten akaratában való megnyugvást dobogtatja, csak az szolgálhat szellemével javára nemzetének és az emberiségnek, kinek lelkét nem gyöttri kétely, nem háborgatja a tagadás és nem zavarja aggályoskodó bizonytalanság; csak az lehet valóban felülemelkedő és csak úgy rázhatja le a sötétség bilincseit, ha hisz és hitének alapelveit tántoríthatatlanul magának vallja. Ez a hit nem követeli a szellem lenyitgését, ebben az emberek egyenlő jogot élvezhetnek, annak keretében a szabadelvűséget vallásatlanságnak tartani, vagy csak nevezni is: vakmerőség lenne! Ez a hit a szeretet vallása: „Szeresd felebarátodat, mint tennenmagadat“ — isteni parancsolat: Krisztus vallásának egyik alapelve. Ne hallgassunk azokra, kik e szent és magasztos elvet el akarják törölni, e század legszebb s véres harcok, nagy küzdelem után diadalmasan visszaszerzett sikere az, melynek elhomályosítása, vagy megtagadása bűn lenne a világ legdicsőbb reformatora ellen és feláldozása a jog- és vallásegység nagy vívmányának. A feltámadást dicsőítő husvét ünnepén a szív vallásosságának tiszta forrásából szokott felhangzani a honszeret szava, a hazafiaság intő szövege. Legnagyobb hazánkfűnek: De ák Ferencnek nemzeti jogainkat védő, örök időkre emlékeztető cikke ez ünnepen jelent meg; tradícionális mű volt ez s a sajtó ez ünneppel együtt üli meg ama monumentális felszólalás emlékét, a magyar államiság, a magyar nemzet dicsőítésére. — Emelkedjék fel lelkünk ez ünnepen a haza iránti kötelességek igaz felismerésére, hogy egyenként és összesen bizalommal a jövőre, hazánk megszilárdítására, dicsőségére, munkálkodjunk s mindenki hivatása körében honának dolgozzék, hogy ne feledje senki itt, hogy „ez a föld, melyen e kívül nincsen számunkra hely.“

Isten áldása legyen hazafiu törekvéseinken! — **A quota.** Az osztrák quota-bizottság munkáját megolvastuk, de valóban nincs okunk örülni rajta. Nem azért ugyan, mintha nagyon meg lehetne ijedni e munkát azon eredménye felett, hogy Magyarország a közös költségekhez ezentul majdnem 6 millióval többet fizetni tartoznék, mert ez egyszerűen képtelenség, hanem nincs okunk örülni azért, mert az osztrák quota-bizottság nem árul el komoly haj-

lamot arra, hogy a quota-kérdés békés és parlamentaris uton elintézzessék és valószínűleg kényszeríteni fogja Magyarországot, hogy a fejedelem döntő szavához folyamodjék. Ez pedig sem Ausztria, sem Magyarország parlamenti szervezetének sem fog dicsőségére válni. Hogy az úgynevezett praecipiumnak, vagyis azon 2% leütésnek, mely az összes közös költségek összegéből Magyarország terhére a polgárosított határvárosok járuléka címén eddíg megtörtént, meg kell szűnnie az olyan elengedhetetlen dolog, hogy épen politikai elvi okoknál fogva azt tovább egy percig sem lehet tűrni. Magyarország Ausztriával szemben egy állam, minek következtében politikai okoknál fogva nem lehet megengedni azt, hogy a praecipium fenntartása annak csak látszatára is adjon alapot, hogy ez az állam bizony még sem egységes. És a midőn a magyar bizottság e tekintetben odáig ment, hogy kijelentette, miszerint a összeg változására nem fog nagy súlyt fektetni, csak a kérdés politikai oldalát kívánja megoldottnak látni, ez olyan loyalitás a közös költség kérdése iránt, amely az elv és a gyakorlat közötti különbséget észre sem veszi; másrészt ott, ahol a bruttó jövedelem Magyarország adóképeségének emelkedését bizonyítani látszik, ezt veszi számítás alapjául, ellenben a hol a nettó jövedelem az osztrákoknak kedvez, ott már megint a nettó jövedelmet veszi a számítás alapjául. — Ilyen módon persze mindent ki lehet mutatni, még azt is, hogy Magyarország többet fizethet a közös költségekhez, mint Ausztria. Hogy lesz-e azonban akár ezen, akár pedig más országban valaki, aki ezt elhiszi és igazságosnak fogja tartani, az már más kérdés. Ez önkényes számítás minden esetre jellemző az osztrákokra nézve, a kiket különben ez oldalukról már eddig is bőséges alkalmunk volt megismerni; még jellemzőbb azonban azon — valóban csakis formai dicsőségnek mondható — hang, melylyel az osztrák sajtó kivétel nélkül a magyar quota-bizottság számítását fogadta, mely számítás szerint — s ez megjegyezett volna az előbbi két quota-számítások közt — Magyarország a közös költségekhez 2% esnek. Volt mit olvashatunk „magyar kapzság"-ról, „más pénzén uraskodás"-ról, „perfid számítás"-ról, sőt még „más zsebében kotorászás"-ról mit lát ott belül annál a másikkal, tudja azt, a mit az nem mer ajkára venni, mert fél, hogy az az ajk nem úgy mondja el, a hogy ő azt érzi.

— Hja ez? milyen csodálkozás bácsikám. Olvassa csak el azt a nagyszerű cikket, jaj, minő fenségesen van írva, igazi élvezet.

— „Ponyva irodalom“? No egy kissé clavult tárgy, de jó tárgy.

— Ah nem az, nem az.

— „Csinosság, kényelem“?

— A címe szerint igen, de még sem az.

— De hát melyik az a nagyon nagyszerű cikk?

— Hát a tárcában van.

— „Két csók“?

— Az, az, igazán kedves. A mamának is tetszett.

— A mamának is . . . , együtt olvastatok?!

No ugy elolvasom . . .

. Fenn a ponyva irodalomról ad lelkét. lenne a művelt nőnek, a művelt családoknak, az erkölcsösen nevelt, szelid lelkű leánykáknak egy — a „Pikáns Lapokba“ való közleményt a „Két csókról!“

Minő egy közlemény . . . tessék egy kis szó szerinti mutatóvány belőle:

„Óh, az valami kimondhatatlan, földöntúli érzés, mikor a két szerető ajk egymásra tapad s az egyik átadja a másikkal azon a kis nyíláson a keble tüzeit és cserébe átvizja a másikat. Életet lehel s életet kap, biztat s biztatattik, élvez és élvez ad, szeret s szeretetik.

Tudja ezt ember, állat, s megmagyarázni még sem tudja; élvezni és leírni még sem tudja, csak hiszi, hogy a lelke cserélődött ki az édes csók alatt.“

„Ott ültem közvetlen közelében, szótlan, merevgye. Csak a szempár tapadó tekintete beszélt s hallgatta, mit beszél az a másik. Nehéz ilyenkor a szó. Hisz mire való is volna az? Tudja mindkető,

is, mely osztrák erények hogy a magyar nemzetől mindig távol álltak és most is távol állnak, feleslegesnek tartjuk bizonyítani.

A két quota-küldöttök közelebb megkezdte a szóbeli tárgyalást. A magyar bizottság bizonyosan tudni fogja hazája iránt fennálló kötelezettségét, mely rövid szavakban kifejezve nem más, mint: szakitani minden nagylelkűsködéssel s a legszigorubbán igazságos számítás-sal állapítani meg a közös költségekhez való hozzájárulási arányt.

— **Iskolai ügy.** A fővárosi hírlapok tanügyi rovatait az elemi iskolák szakszerű felügyeleti kérdése élénken foglalkoztatja. Nem tartják elegendőnek az állami felügyeletet s mozgalom indult meg, hogy külön városi, szakszerűen képzett iskolai felügyelők alkalmazásának, kiknek kizárólagos hivatásuk lenne az iskolákat látogatni, a gyenge tanítókat utbagazítani, a tanrendszer egyöntetűségét ellenőrizni és az igazgató-tanárok ténykedését szemmel tartani.

Bennünket is közelről érdekel e hir, mert már több ízben foglalkoztunk az az eszmével, hogy városunkban is, melynek iskolái mindinkább szaporodnak s a tanterők már jelentékeny státust képeznek, egy városi iskolai felügyelő alkalmaztassék, ki a tanügyi követelményeken kívül minden személyzeti és az iskolák beléletére vonatkozó kérdésben az iskolások véleményét adni tartoznék s az összes városi iskolák szakszerű felügyeletét gyakorolná. Soká e kérdés megoldása nem maradhat el, mert bármily jól legyenek is szervezve iskoláink, kellő és szigorú ellenőrzés nélkül mindinkább vesztetni fognak jó hírnökök s azért a tanítókat legkitűnőbbjei is üdvözöl, hasznosnak tartják egy iskolai felügyelő alkalmaztatását.

Önsegély.

„A béke kilátásai, úgy látszik, mégis némi erőre verednek. De azért a nép vállain marad a roppant hadügyi teher, melyet viselniük kell, míg csak az európai nagy ellentétek felett el nem perdulnak a döntés kockái. A mint bizonyos, hogy ennek ideje rövidebb, vagy hosszabb idő alatt be fog következni, úgy bizonyos, hogy addig a népek folyton görnyedni fognak a rémitó hadügyi készütségek fegyverzete alatt.

Ily idő, annak iszonyu terhei csakugyan eszünkbe hozzák azt az igazságot, hogy csak gazdag nép őrizheti meg a viszonyok minden változásai közt szabadságát és függetlenségét. A magyar nemzetet is előbb-utóbb katasztrófa fenyegeti, ha csak hagyományos erényeiben nem járul a vagyonyszerzés, a szorgalom és takarékoság erénye is.

Nekünk, kik az értelmesség, tanultság, esetleg vagyon révén a nép vezetéséhez, befolyásoláshoz jogot formálunk kötelességünk megmutatni azon utat, melyen a szorgalom, takarékoság és munka elérhet célját s megteremtheti a maga áldásos gyümölcsét.

Aztán annak a „két csók“-nak gondolata sem eredeti, mogirta azt Chamisso szében, versben.

Lehet szellemesen írni ledérség, mulattatni pika nteria nélkül. Még csokolódnai is lehet — botrány nélkül, nyilvánosan. Egy ilyen tárcza azonban többet ront, mint Mircezl, ha Kamerunba viszi hallgatóit.

De — váljunk el, intő szózatnak elég s bizonyára utolsó volt e levél. Öreg ember írta, ne érjen érte szemrehányás, hiszen: bizony-bizony nem szivesen tettem!

Én a régi gárdához tartozom, nem ahoz a néhány hét alatt összeremtett új irodalmi gárdához, mely a lapban sem tesz mást, mint — kurizál.

Vajon időszerű-e most az én leckém? most, midőn azon korba léptünk, melyben a sajtó továbbfejlődésének súlypontja e két szóban nyugszik: „minden szabad“ — ha tudniillik a cél más eszközzel el nem érhető. most, midőn egy iskola keletkezett s nem csekély hatalomra is tett szert, mely azon eszmét hirdeti, hogy mindent realiztikus meztelenségében kell előadni s a mi nem pikáns, avagy nem idegfeszítő, az nem is érdekes.

Azt hiszem, hogy az erkölcsi nemesülés mellett sikraszállani oly kötelesség, mely mindig időszerű s a sajtóra is áll az, mit Dahlmann a politikára mondott: . . . „sie muss um lehrreich zu sein, ihre Aufgaben nicht wählen, sondern empfangen, wie sie im Drange von Raum und Zeit hervorgehen auf jenem tiefen Verschlingung der gesunden Kräfte der Menschheit mit allem dem krankhaften Wesen, welches in der physischen Welt Übel, in der moralischen Böses heist“ vagyis: „nem szabad ugyan tárgyunkban az élet mozgalmait s a mozgató szellemeket csabításaitól elzárkózni, de hidgen maradv a napi vélemények változó bátyányai iránt soha sem kell eltéríteni szemünk elől — a morált!“

A „PÉCS“ TÁRCÁJA.

A sajtó és morál.
 — Egy öreg journalista levele. —
 A „Pécs“ eredeti tárcája.
 — Bácsikám, bácsikám — rohan élembe az én kedves Gizikém — olvasta a mi ujságunk vasárnapj számát?
 — A ti ujságotok . . . a „Lányok lapját.“
 — Dehogy, dehogy, hogy teszi magát a bácsi, mintha nem tudná, melyik a mi kedvenc lapunk?
 — Tán bizony a Veréb Jankó?
 — Azt is szeretem, de nem az, aztán most nagyon is sokat sértegeti a diákokat, pedig . . .
 — No, no, édes Gizikém, tudod, hogy én ebben a dologban a kis Váradylal tartok, mert a mi sok, sok . . .
 — De látssa, azóta vége a népszerűségének, a mama is haragszik rá, mert az Aladár szintén gimnazista és így ő is megsértett. Hozzam a lapot?
 — A ti lapotokat? A mamáé is az?
 — Természetesen . . . mert a Géza is athléta.
 — Hát ez hogy függ össze?
 — Egyszerű, a mi lapunk az athléták közönye (?) Aztán tudja-e bácsi, hogy én is, meg a Riza, a Böske, a Vargayék Juliskája, meg a Fehérék Mariskája és még sokan levelet kaptunk a szerkesztőtől, hogy gondolatainkat, eszméinket aphorizmákban közöljük vele, ő majd kiadja, még a nevünket is ki nyomatja. Ugy-e jó gondolat?
 — Pompás, mintha csak a Géroudel pastillákat árulná; no de erről majd máskor. Hát hozd csak azt a ti lapotokat hja ez az?

A ki kétségben van a felett, hogy a hirlapokban felcserélt gyógyszerek közül melyiket használja betegsége ellen...

NEUSTEIN-FÉLE SZERZSEBET LABDACOK. Minden hasonló készítménnyel szemben előnyben kell részesíteni ezen labdacokat...

Neustein-Filip Gyógyszerüz. Minden doboz 15 labdacot tartalmazó 15 kr. Egy hengert, mely 8 dobozt, tehát 120 labdacot tartalmaz...

Előnyös mellékkereset! 100 egész 300 frtot kereshet havonta nálunk mindenki, a törvény által engedett sorsjegyek részletfizetés mellett eladásával...

Üzlet-helyiség változtatás. Van szerencsém a n. é. közönség tudomására adni, hogy több év óta a Kazinczy és O-posta utcák sarkán levő...

fűszer üzletemet a kölcsön segélyző egyesület fő-utczai palotájába helyeztem át. s az dúsan felszerelve a mai naptól kezdve a nagy közönség rendelkezésére áll.

EQUITABLE az Egyesült Államok élethiztosító-társasága. Alapítvánnyal 1850-ben. Biztosítási állomány 1886. dec. 31-én 1,717,000 márka.

Husvétői ajándékul esont-utánzat, vagy valódi elefánt-esont kötésben különböző szöveggel legnagyobbnólcsó árak kaphatók: TRAUB B. & TÁRSA

Birtok-eladás vagy bérbeadás. Baranya-Szabolcsban egy földbirtok Pécs város közelében, mely áll egy lakóházból 5 szobával, konyhával, kamarával...

ELSŐ MAGYAR ÁLTALÁNOS BIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG BUDAPESTEN.

Table with 4 columns: KIADÁSOK, BEVÉTELEK, VAGYON, TEHER. It contains detailed financial data for the first year of operations, including fire, transport, and life insurance.

II. ÉLETBIZTOSÍTÁSI ÜZLET.

Table with 4 columns: KIADÁSOK, BEVÉTELEK, VAGYON, TEHER. It contains detailed financial data for the second year of operations, specifically for life insurance.

Budapest, 1886. december hó 31-én. Fuchs Rudolf, Hajos József, Harkányi Frigyes, Lévay Henrik, Pecz Vilmos, Igazgató-helyettesek: Ormody Vilmos, igazgató. Ullmann Károly Pal, aligazgató. Jeney Lajos, a központi könyvezés főnöke. Kacvinsky János, életbiztosítási könyvvivő.